

SLOVENSKI NAROD.

zhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računajo se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četrstopenjske petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 6 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Okoličani!

Dne 17. t. m. stopite na volišče, da si izberete one može, ki naj Vas zastopajo bodoča tri leta v mestnem in deželnem zboru Tržaškem.

Volitev je najvažnejši čin v političnem življenju vsakega državljanca. O volitvah more vsakdo svobodno pokazati svoje mišljenje in prepričanje in svojo narodnost. Vaši nasprotniki se vsi neomejeno poslužujejo te pravice sebi v korist, Vam na škodo. Zato pričakujemo, da stopijo vsi oni, ki niso italijanske stranke, na dan volitve junško na noge ter da neustrašeno glasujejo za može, katere Vam tu priporočamo.

Ne strahovanje, ne prilizovanje, ne grožnje, ne darovi od nasprotne stranke ne smejo nobenega od Vas premamiti, ne tako ohladiti, da bi samo doma ostal, ker glas, katerega imate določenega dne oddati, ne oddajate samo zase, ampak tudi za Vaše družine, katerih pravice ste dolžni braniti.

Kdor glasuje za nasprotnika, ali kdor v svoji zanikarnosti sploh ne glasuje, izdaje s tem svoj narod; vsakemu pa bode odpuščen, le izdajalcu nikdar.

Možje, katere Vam tu priporočamo, so Vaše krvi, ki z Vami čutijo ter so pripravljene vse žrtvovati, da Vam priboré Vaše pravice ter Vas obvarujejo propasti, katero Vam pripravlja nasprotna stranka.

Sveta dolžnost Vas kliče, da pridete vsi volit ter da glasujete složno brez izjeme za naše kandidate. Ti so:

Za I. okraj (Skedenj, sv. Marija Magdalena zgornja in zdolnja) gospod

dr. Andrej Sanzin,

adjunkt pri ces. kr. sodnji v Trstu.

Za II. okraj (Rocol, Kadin, Lonjer) gospod

Ivan Marija Klun pok. Antona,
posestnik.

Za III. okraj (Sv. Ivan, Verdela, Kolonja, Škorklja) gospod

Štefan Nadlischek,

geometer.

Za IV. okraj (Rojan, Barkovlje, Greta) gospod

Ivan Martelanz pok. Antona,
posestnik.

Za V. okraj (Občina, Trebič, Bane, Gropada, Padrič, Bazovica) gospod

Martin Gherghich pok. Mateja,
posestnik.

Za VI. okraj (Prosek, Kontovelj, Križ) gospod

Ivan Nabergoj,

državni poslanec.

Volilci! Pokažite torej, da še žive ponosni slovenski okoličani, da so še Slovenci gospodarji v okolici, katero bi si tujci radi prisvojili. Pokažite, da ste vredni sinovi nekdanjih okoličanov, ki so tako krepko branili svoj narod in svoje koristi na obalah Adrije, da je ves slovenski narod ponosno gledal na nje.

Bodite svoji, bodite možje ter volite složno, kakor Vam zapoveda narodna čast! Bodite složni in zavedni in zmaga bo Vaša!

V Trstu, meseca novembra 1889.

Politično društvo „EDINOST“.

Častite volilce opozarjamo, da naj natančno, kakor je zgoraj tiskano, zapišejo ime kandidata na glasovnico ali skedo, ker je tako upisano v volilnih listah. Ako je kdo izgubil skedo, naj pride pred volilno komisijo ter tam glasno pove koga hoče voliti; taka ustna volitev je tudi veljavna.

Volilo se bode za I. okraj v Skednji, za II. okraj pri Lovcu, za III. okraj pri Sv. Ivanu (Guardiella), za IV. okraj v Rojanu, za V. okraj v Trebčah, za VI. okraj na Proseku, povsod v šolskem poslopju. Volitev se začne v vseh okrajih ob 9. uri zjutraj in traja do 2. ure popoldne.

V Ljubljani 14. novembra.

O nemškega cesarja potovanji, kateremu ni jednekega v zgodovini in katero je v nemškem državnem zboru energični Evgen Richter precej rezko osvetil, čitamo v raznih listih glasove, ki so popolnoma nasprotni ditirambičnim poročilom v raznih nemških glasilih.

Kvèt povetil je zopet tako resno glavo, kakor bi mu z nova nekaj ne hotelo vanjo, a vzdignivši jo še resneje, kakor jo je sklonil, rekel je:

„Njegova kri si, Vavřina, nikdar je ne zatajiš — idi — idi! Da tako govorim s taboj, zahvali se tu-le rajnji moji ženi, nad katero nečem večnega miru motiti, dokler še ostane mej nami pod našo streho! Idi, Vavřina! Razidiva se tiho! — Ali si me razumel?“

Seljak prijel je mladeniča za roko, peljal ga v vežo in še dalje — do pred vrata, potem zapahnil je za njim dveri in se vrnil v sobo. Stoprav zdaj ozrl se je po sobi; oči njegove obstale so na vsakem predmetu, na polici za omaro in zopet obrnile so se k rajnici.

„— ravno tako, kakor bi bil cela leta z doma! Ničesar ne poznam tu, vse tako tuje — —“

„Tudi mene ne, oče? — Tudi jaz sem vam tuja? — V teh par nedeljah?“

Seljak Kvèt pritisnil je hčer molče na prsi z zaprtimi očmi, da bi ne opazila, kako mu vedno silneje postajajo mokre.

Refunda sedel je na strani z mračnim obrazom in z obrvmi nad očmi nekako grozeče zvrženimi.

Podrobneje vesti, prihajajoče iz Aten in Carigrada, se nikakor ne strinjajo s telegrami, razposlanimi o cesarjevem potovanji. V Atenah se ni čul niti jeden „živio“ nemškemu cesarju, dočim se je klicalo, da je sam mogel slišati: „živio ruski carjevič! živel Rusija! A ne samo to, narod je celo sikal iz demonstracije proti nemškemu vladarju. Na dvoru je cesar vzbujal veliko nevolje, ker je postopal, kakor gospodar v privojevanej deželi. Posebno se je opazalo, da je sicer na vse načine si prizadeval, da bi s svojo materjo ne bil sam. — Tudi v Carigradu, kjer je sicer sultan bil jako ljubezniv, vsprejel je narod cesarja prav ledeno, in to ne samo turški narod, ampak tudi Evropeci. Ko je cesar došel v Pero, bilo je vse tiho. Jedino tedaj, ko se je vozil mimo francoske bolnice, vskliknili so trije bolniki: „Živela Francija!“, a Evropeci, ki so bili baš na ulici, odgovorili so: „Živela Francija“ Na večer so Turki mesto razsvetlili, a v Peri, izimši Nemce, bilo je vse temno. Posamični trgovci, hoteč ne zameriti se nemškemu trgovcu, s katerimi imajo trgovske zveze, razobesili so transparente z nadpisi: „Živio sultan!“

„Novoje Vremja“ ima istim povodom naslednji članek: „Vossische Zeitung“ govoreč, da je cesar Viljem odpotoval v Carigrad, da v dušo „bolnega moža“ udahne novo junaštvo in novo življenje, dostavlja, da je cesar, motreč Bospora čarobno lepoto, kakor nekoč Napoleon I. vskliknil: „Carigrad — on da bi bil rusk? Nikdar; to bi pomenjalo svetovno gospodstvo“. Vsi časniki, tudi uradna „Post“ ponatisnili so te ostroumne besede. No mi mislimo, da cesar tako ni mogel vsklikniti iz jednostavnega razloga, ker on niti od daleč še ni na onem stališču Napoleona I., in ker nima nikake pravice poklanjati in ne poklanjati, kar ni njegovo niti po pravici zavojevanja niti po pravici darila“.

Deželni zbor kranjski.

(IX. seja, dne 5. novembra 1889.)

(Dalje.)

Poslanec Stegnar kaže, kako potrebščine normalno-šolskega zaklada od leta do leta naraščajo, tako da je proračun za šolstvo poleg deželnodobrodelnih naprav največji. Gotovo nosijo davkoplačevalci radi to breme, katero je v najožji zvezi

„In ostanete tu pri meni, oče? — Pustili me ne bodete več same tu? Kako bi mi bilo v tej sobi! Kako bi mi bilo pod našo streho! Saj nemam nikogar tu — nikogar —“

„V Okroublini v župnji ženina! Tudi vas slepi že! — Le idite, mili, dobri striček, kamor hočete, saj vas bo on dobro nadomeščal, povzdignil bo vašo hišo, da je ne bo jednake na okolu, povišal bo vašo hčer, da bo kakor grofica, vašemu imenu delal bo veliko čast . . .“

„Vavřina! — Tako me zametaš? — — Odpuščam ti —“

Svčtuška omedlela je očetu v naročju.

„Če hočeš, preklinjaj me za to!“

Skozi odprto linico v oknu priletel je v sobo smeh, da so se samemu Refundi stisnile prsi kakor s kleščami.

„In da to ni potem njegova kri!“

Kvētu zazibal se je tudi okrog ust smeh — pred mrtvo ženo, pred hčerjo omedlelo. Ali ste videli kdaj smejeti se moža nad ženinim truplom . . .? Dvojim; pogled je to, ki se v vsem bodočem življenju ne pozabi, ki se udolbe v spomin kakor črke v mramor.

LISTEK

Blóдне duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský, preložil I. Gornik.

Drugi del.

VI.

(Dalje.)

Seljak Kvèt sklonil je glavo še niže, kakor bi premišljal besede mladenčeve, kakor ne bi takoj vedel, kaj mu naj odgovori. Stoprav za nekaj časa dvignil je obraz. V sobi bilo je tiho, da je bilo slišati, kako težko dibajo Vavřinove prsi.

„Nisem trd proti tebi, odgovori mi le na to vprašanje: Ali si njegov sin?“

„Sem, stric!“

Vavřina izgovoril je ti besedi z jedva slišnim glasom.

„Nisem — nikdar nisem bil, kajti sin bi ne mogel prekleti očca, in jaz storil sem to, da se — kakor si pripovedujejo — nihče na široko in daleko ne spominja takega dogodka.“

Mladeneč stisnil je roki v pesti.

z deželno-kulturnim namenom, gotovo je pa upravičeno vprašanje, ki se stavi o tej zadevi za vso požrtvalnost, smo se li kaj približali našim lepim nadam, katere smo stavili v razcvit šolstva. Tu treba pač naglašati, da učni zavodi ne izpolnujejo svoje dolžnosti in zaradi tega zahteva odgovornost proti našim potomcem izgovoriti resno besedo, preiskati ovire, katere se protistavljajo razcvitu šolstva. Naglašati je tu treba, da ljudsko šolstvo na Kranjskem ni še povsem tako dobro urejeno, kakor bi lahko bilo. Tu je treba v prvi vrsti kazati na vez, katera bi morala biti mej ljudsko narodno šolo in srednjo šolo. Brez ugovora je trditi, da ista raztrgana in nikakor ni mogoče reči, da se nadaljuje na srednjih šolah, posebno na c. kr. višji realki v Ljubljani, kar se je pričelo na ljudskih narodnih šolah. To se lahko odkritosrčno trdi, ako se postavi na narodno pedagoško stališče. Na višji realki se poučujejo vsi predmeti nemški razen verouka in slovenskega jezika, na ljudski narodni šoli pa je pouk večinoma slovenski. Govornik neče tajiti, da ne bi bili učni uspehi na c. kr. višji realki zadovoljivi, saj se izkazuje, da je $\frac{3}{4}$ učencev zadostovalo, le $\frac{1}{4}$ ne, to je gotovo častno za šolo sploh, za učitelstvo še posebej. A brezdvomno bi bil rezultat še kvalitativno in kvantitativno dosti boljši, ako bi se ne poučevalo toliko predmetov v nemščini in bi bil slovenščini odmerjen večji pristujoči je prostor pri pouku. Nehal bi se potem, ko bi se omogočil ustop slovenskim učencem, silni naval na Ljubljansko gimnazijo, posebno na slovenske paralelke, kajti ko bi bilo le nekoliko več slovenskega pouka na realki, ne strašili bi se stariši, dati svoje dece na realko, dočim se sedaj tega ne upajo, boječ se upravičeno, da bi ne mogli uspevati. Zadnje leto bilo je na realki 145 Slovencev in 130 Nemcev, prejšnje leto 113 Slovencev in 117 Nemcev. Ali bi že po številu ne bi bila ravnopravnost na mestu? Poleg verouka in slovenskega jezika, bilo bi pač umestno poučevanje v zemljepisji ali prirodopisji v slovenskem jeziku seveda v slovenskih paralelkah. V letošnjem III. tečaju so Slovenci in Nemci vkupe, 31 Slovencev mora se učiti zaradi 20 Nemcev zgolj nemški. Tu bi pač umestno bilo, da se razred začasno razdeli in se še le v 4. razredu zopet spoji, ko so Slovenci že dovoljno večji nemškega jezika. Ako se uporabi dobra metoda na tem zavodu, že sedanja tesnorsčna stori, kar more, potem bode jedina realka, katero imajo Slovenci, vsakemu pristopna, Slovincu jednako, kakor Nemcu. Zatorej naj gleda učna uprava na to, da bode obisk mnogoštevilen in mnogotrajen, kajti isti je ponos učiteljstva in zavoda. Govornik nasvetuje resolucijo naj se deželnemu odboru naroči preiskovati ali se strinja današnja uravnava c. kr. višje realke z narodnim ljudskim šolstvom v deželi in se mu naroča, da poroča v prihodnjem zasedanju.

Poslanec Hribar: Visoka zbornica! Jaz sem se bil danes namenil pred vsem govoriti o nenaravni uravnavi učiteljskih na Slovenskem, ali častiti g. predgovornik, Žitnik, je o tej stvari tako temeljito in vsestransko razpravljajal, da bi bilo odveč, ko bi hotel še kakšno besedo o tem reči, zatorej mi bodi dovoljeno, da z ozirom na to, kar je on povedal in splošno priznано nenaravno uravnava naših učiteljskih, pokažem konsekvence, ki izvirajo iz tega — Iz govora častitega gospoda poslanca Žitnika sem si zapisal stavek, ki slove: ko bi dežela smela breme, skrbeti za učiteljske, bi si tudi sama imela ta zavod urediti po svoje. Gospoda! z ozirom na izkustva, katera imamo pri naših šolah, bi dvomil, je li ta stavek v resnici istinit; kajti da si nosimo mi vsa bremena za svoje šole, država ne prepušča, da si urejamo svoje šolstvo tako, kakor bi želeli. Spominjali se bode vsi, da je pred nekaj leti prisilo v Trstu več kot 1.400 slovenskih starišev, naj se za nje ustanovi slovenska šola. Šla je prošnja na Tržaški magistrat, od tod na deželni šolski svet in konečno na ministerstvo in to je odločilo: ker imate Tržaški Slovenci v okolici po pol ure ali 1 uro oddaljene slovenske šole, pošiljajte svoje otroke tja, ako jim hočete dati slovenski pouk. Kako se je godilo na Koroškem, ko so tamošnji Slovenci zahtevali slovenske šole? Vse je bilo brezuspešno, se okrajni glavarji so hodili ven nagovarjat tiste, ki so podpisali prošnje, naj od njih odstopijo. Gospoda moja! tako ravnanje je državne uprave nevredno! Sedaj pa, kaj čujemo letos? Mesto da bi se na Koroškem vsaj zgodilo, da bi Slovincem dali osnovne šole slovenske, je deželni šolski svet koroški naročil izdati posebno knjigo v koroškem narečju, da bi po starem načelu „divide et impera“ odcepil koroške Slovence od ostalih po Štajerskem in Kranjskem in jih lože ponemčeval. Če se pa ozremo na naše okoliščine in jih primerjamo s koroškimi in Tržaškimi, vidimo, da se pri nas manjšini godi bolje ko večini bevalstva na Primorskem in veliki manjšini na Koroškem.

Pri nas so se spomnili nekateri someščani Ljubljanski, da bi se v Ljubljani imela osnovati za nemško deco tudi nemška šola in uložili so prošnjo do mestnega zbora. Mestni zbor, ki je strogo skrbel za to, da se je vsej deci Ljubljanski omogočil pouk, se je protivil temu, da bi se ustanovila nemška šola, ker po izkazih, katere je dobil od vodstev ljudskih šol Ljubljanskih, je bilo vidno, da ni toliko za šolo sposobne dece nemške narodnosti, da bi bilo treba za njo ustanovljati nemško osnovno šolo. Pa vlada je silila napraviti osnovno šolo in sicer za dečke in deklice posebej. In kakošne so te šole? Letos se je v deško šolo upisalo 33 učencev in le 9 od teh zna nemški, 24 jih pri ustupu ne besedice nemški ni umelo. Vodstvo bi bilo moralo odbiti take otroke; pa tega storiti ni smelo, ker je imelo od deželnega šolskega sveta strog ukaz, da se nobeden otrok, ki se oglasi za nemško šolo, naj zna nemški ali ne, ne sme odbiti. To je tendenca, ki je na dlani: da se mora v Ljubljani na troške slovenske narodnosti ohraniti nemška šola, dasiravno je ni prav nič treba.

To je pač žalostno, ako se pomisli, kakšno nalogo imajo osnovne šole, namreč da odgajajo deco za življenje, da jej dajo najpotrebnejši pouk v branji, pisanji, računjenji, da jih uče spoznavati nekoliko sveta, zgodovine; da jih uče realnih predmetov, in da skrbje, da postanejo sposobni bolj samostojno misliti. Mislite si pa otroka slovenskih starišev, ki ne zna nemškega jezika, pa pride v nemško šolo. Kdaj bode mogel tako napredovati, kot če bi se mu vse predavalo v njegovem slovenskem jeziku?

„Jaz sama sem ga prosila za to . . .“
 „Ti si bila vendar pri njem?“
 „Bodi pameten, seljače! — Ali nisi rekel pred hipom, da nečeš rušiti večnega miru nad svojo rajno ženo, dokler ostane pod tukajšno streho? — Bil si tako resen, tako oprezen, vsako besedo premislil si trikrat predno, ti je prišla na jezik. In zdaj začinjaš z jedinim detetom — s svojo Svetluško.“
 — „Iztrgajte mu jezik, stric! Sterite mu glavo! Še ste močni, ako je treba seči; jaz vam pomorem. On — on je uzrok vse vaše nesreče!“
 Te besede pripihale so skozi okno, kakor pih strupenega vetra.
 „Ali greš prokletec!“
 Refunda zagrmel je v sobi, da je sveča zatrepeta in da je zazvenelo poluodprto okence.
 Potem sedel je na klop in ni pregovoril nobene besede več. Po stari glavi pod pepelnatimi lasmi letelo mu je dvajset let kakor vodena tromba, kadar se razvije najmočnejše in z vso silo prileti popotniku premo v obraz. In vendar se je navadil smatrati zadnja leta svojega življenja za najmirnejša za — premo rečem — naj srečnejša.
 Refunda podprl si je glavo z obema rokama.

Utegnilo bi se mi ugovarjati: ako stariši žele in silijo svoje otroke v nemško šolo, zakaj bi jih ne smeli pošiljati? Toda tu je treba pomisliti, da so v Ljubljani take razmere, — in vi vsi jih poznate, — da ne odločuje volja starišev, ampak nek dobro znani pritisek. Ali pa je zaradi tega vredno, vzdržati nemško šolo, to je drugo vprašanje. Da se s tem jako obremenjuje normalno-šolski zaklad, je brezdvomno in ves ta trošek za nemški šoli bi se lahko prihranil, ker teh dveh šol treba ni.

Jaz sem mislil, ko je mesto Ljubljansko ustanovilo svojo deško in dekliško šolo, da bodo sedaj tistih 41 gospodov veselo in da bode slavo pelo mestu ter priznavalo, kako prav je ravnal mestni zastop. Pa kaj se zgodi? Mesto da bi oni bili svojo nemško deco v to šolo pošiljali, izjavili so v svojem glasilu: do tega zavoda nemamo zaupanja, svojih otrok ne bodemo tja pošiljali in ustanovili so z denarji hranilnice, torej s prihranki slovenskega kmeta, ponemčevalnico in tja pošiljajo svoje otroke.

(Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 14. novembra.

Neka visoka osoba, ki je nekaj časa bivala na Dunaji in je imela priliko pogledati za kulise notranje politike, objavila je v „Moravskej Orlici“ dopis o notranjem položaju. V tem dopisu se trdi, da je stališče grofa Taaffeja jako omajano. Nekaj temu pripomore vnanja polika. V Berlinu ne odobravajo Taaffejeve politike. To se je sedaj, ko je bil grof Bismarck v Pešti in na Dunaji ravnato videlo, kakor ob svojem času, ko je cesar Viljem bivajoč na Dunaji, bil prezrl ministerskega predsednika. Grof Herbert Bismarck je v Budimpešti občeval s Tiszo, pri Taaffeju pa še vizitnice pustil ni. Najbrž pa je sin nemškega kancelarja tudi le zaradi tega potoval v Budimpešto, da pokaže, kako v Berlinu čislajo Tiszo in prezirajo Taaffeja. Najbolj so pa Taaffeju omajale stališče izjave Mladočehov ob adresni debati. Kar so v Pragi govorili Mladočehi o razmerah mej habsburško dinastijo in češkim kraljestvom, o nemški-avstrijski zvezi, zlasti pa o tem, da zna kedaj še Rusija sodelovati pri rešenju češkega državnega prava, tega država ne more trpeti. Na Dunaji sedaj pravijo o teh izjavah: Če kdo zgubi pamet, je treba ga postaviti pod nadzor, dokler ne postane zopet pameten. Govori se že, da budgeta za 1891 ne bode več predložila sedanja vlada in da imajo oni prav, ki pravijo, da so zmagali pri adresni debati Nemci.

Mladočehi stavi so v deželnem zboru češkem nastopno interpelacijo: „Ko je vaša ekselencija nastopila mesto namestnika kraljevine Češke, so vladni organi zatrjevali, da se je to zgodilo zaradi odločnosti in nepristranosti vaše. Mi smo se vsi tega veselili, ker smo spoznali, da treba odločne roke, da se odpravijo nerednosti in krivice, zaradi katerih se narod češki že dolgo zastoni pritožuje, kakor je nepatriotično in nemoralno delovanje nemškega „Schulvereina“ in kričeče brezpravje in preganjanje češke manjšine v nemških krajih. Od več strani se je zatrjevalo, da je glavna naloga našega namestnika, da zatre mladočeško gibanje, in da narodi konec naraščanju svobodomiselne stranke. Mi tega nismo verjeli, ker mislimo, da mora namestnik kot z stopnik vlade in kralja v tej deželi stati nad strankami in da se ne strinja z njegovim dostojanstvom, da bi se sam mešal v politične agitacije. Toda dogodki pri prvi dopolnilni volitvi v volilnem okraju kmetskih občin v Ledechi

Refunda je ustal, stopil h kmetu, položil mu roko na ramo in rekel s trdim glasom: „Bodi pameten, — pameten! Slišiš, Květ? — Imej razum! — Ako ga nisi zgubil takrat, bi jo li hotel zastavljati za besede iz gadjih ust? — Bodi pameten, — ali razumeš, Květ?“

„Takrat še nihče ni segel po mojem dobrem imenu! — To očitane pa že slišim drugič!“

„In mu veruješ?“

Refunda prijel je kmeta zdaj za obe rami in z ostrimi očmi pogledal v njegove oči, kakor bi ga hotel do dna premotriti.

„Ali bo mogel verovati, da bi duhovnik . . . ? Poslušaj: govoril še nisem z njim nikoli, a videl sem ga že mnogokrat. Njih besede so bojda gladke kakor njih obrazi, njih jeziki kakor na dve strani brušeni meči, njih srca dvomljiva, njih vest, kakor jegulja, a ta ni njih vrste. Ali nisi tolikrat pravil, ako bi bilo takih v Čehih, godilo bi se drugače z našim ljudstvom?“

„Saj je šel za vas prosit, oče, šel je gospódi povedat . . .“

„Ali sem mu rekel? — Ali sem ga zato prosil?“ prikinil je kmet hčer, ki se je mej tem zavleda iz omedlevice.

Iz pogovora mej otcem in hčerjo pa ni slišal nobene besede.

Dvofuntna sveča pri glavi pokojnice je že dogorevala.

Bila je današnja čudna straža pri mrličih. Take se seljakinja za živa gotovo ni nadejala in take zvečer Světluška tudi v istini ni slutila. In kake besede so se čule v sobi! Morebiti bi ne trdil mnogo, ako bi rekel, da jih pod tem začrnelim stropom nikdar ni bilo slišati.

Žalostno svidanje oca s hčerjo in moža z ženo bilo je to!

Že se dani, seljak! — Čas je, da odideva!“ Refunda ustal je o teh besedah s klopi.

„Da ženo pokopljem! — Ali bi mogel v tem trenutku pustiti tu dekle samo?“

Refunda zmajal je z ramenoma.

„Moram ostati tu!“

„Ostani torej! — A opozarjam te samo, da so nama za petami in ako bi se jim posrečilo danes ali jutri ali pojutranjem, da te ujamejo, ostala bi tvoja hči sama do daljne smrti!“

Refunda utihnil je za hip.

(Dalje prih.)

so pokazali, da smo se varali. Način, kakor so vodili politični uradniki, mej njimi okrajni glavar, agitacijo za vladnega kandidata proti kandidatu svobodomiselnih stranke, usiljuje vsakemu svobodnemu možu prepričanje, da bi se uradniki ne upali tako postopati, da neso dobili povelja naravnost od namestnika. Okrajni glavar je pisal znanecem in sorodnikom, da ga bodo upokojili, ako bode v njegovem volilnem okraju voljen Mladoček, da je torej njegova služba zavisna od izida teh volitev. Tudi po gostilnah agituje okrajni glavar in proti Ledeskim meščanom, da se bode hudo maščeval nad mestom in okrajem, ako bode voljen Mladoček. Celi dan leta na okrog in nagovarja moške in ženske, da naj delajo na to, da bode voljen vladni pristaš. Povprašuje, kdo je naročen na „Narodne Liste“ in proti uradni kom z disciplinarno preiskavo, če bodo čitali mladočeško glasilo in volili Mladočeha. Pridno in na nedovoljen način agituje za staročeškega kandidata. Dne 2. t. m. je sklical vse župane v celem okraju v prostore okrajnega glavarstva s pretvezo kontrolnega shoda rezervistov. Ko so zbrani začeli povpraševati, kdaj se shod prične, je odgovoril, da jih je sklical v nek drug namen. Potem je zaprl vse v sobo in je družega za družim klical v stransko sobo in je nagovarjal, da naj volijo staročeškega kandidata, sicer jih bode odstavil od županstva. To so dogodki, ki kažejo, da se politična oblastva silijo k agitaciji in ker se to pod prejšnjim namestnikom ni godilo, mislimo, da jih je odločno pozval nov namestnik sam. Če tudi vemo, da se zavedni volilci ne bodo dali pripraviti s pritiskom, da bi volili proti svojemu prepričanju, vendar zmatramo za dolžnost svojo, da protestujemo proti takemu postopanju oblastev in uprašamo vašo ekselencijo: 1. So li vašej ekselenciji znane strankarske agitacije političnih uradnikov v Ledechi in 2. ali odobrava ekselencija vaša delovanje podčinjenih uradnikov, in če ne, kako temu hoče narediti konec.

Deželni zbor **moravski** končal je že svoje zborovanje. Najvažnejši zadevi, kateri je rešil v tem zasedanju, sta grajenje nove blaznice in najem novega deželnega posojila. Na želje Čehov se deželni zbor tudi letos ni oziral. Šromovega predloga o premembni deželnozborniškega reda ni rešil. Letošnje zasedanje deželnega zbora je bilo zadnje. Drugo leto bodo nove volitve. Nemci se zanje že pripravljajo.

Vnanje države.

Skupščina **srbski** poslal je predsednik najvišjega računišča Janković protest, ker so baje vsi ministri prekorali budgetne kredite. Ta protest izdelal in odposlal je predsednik brez vednosti svetnikov tega urada. Ko je finančni minister stvar pojasnil in izjavil, da drugi člani najvišjega sodišča ne odobravajo Jankovičevega postopanja, izjavil je podpredsednik skupščine Katić zaradi nekorektnega in nelojalnega koraka predsednika najvišjega računišča svoje obžalovanje ter naznanil, da se začne proti njemu zaradi tega disciplinarna preiskava.

Občinske volitve so v **Italiji** ugodno izpale za sedanjo vlado. Skoro povsod so zmagali zmerni liberalci. Celo v Milanu so propali radikalci, če tudi je v tem mestu veliko število socialnih demokratov. Klerikalci se volitve neso nikjer udeležili, ker so vedeli, da ne dosežejo nobenih uspehov. Tako bodo sedaj imela liberalne občinske zastope tudi mesta, katera so dosedaj imela klerikalne.

Provizoričnim predsednikom zbornice **francoske** voljen je Floquet s 348 glasi. Monarhisti pri prvi seji zbornice neso bili tako veselih obrazov, nego pred štirimi leti, ko se je bila sešla prejšnja zbornica.

Domače stvari.

(Knezoškof dr. Napotnik) pripeljal se je včeraj popoldne z brzovlakom v Maribor. Na peronu vsprejel ga je stolni kapitel, mestni zastop, načelniki oblastev, srednješolski ravnatelji, mnogo duhovnikov in velika množica občinstva. Okrajni glavar baron Hein pozdravil je novega škofa, ki je bil v polnem ornatu z vojno svetinjo. S kolodvora peljal se je škof v stolno cerkev potem pa v škofovski dvorec. Mnogo hiš je razobesilo zastave in iz vseh oken pozdravljali so novega višjega pastirja najsrčneje.

(Vladika Strossmayer) je galeriji slik v Zagrebu zopet poklonil dva krasna kipa. Prvi kip, delo dalmatinskega Hrvata J. Plaučiča je nadprse Julija Klovića, drugo večje in završeneje delo je „Ecce homo“, katero je izdelala kneginja Castiglione znana pod psevdonimom „Marcello“. Poslednji kip, pravo remek-delo, izklesan, od karskega marmorja, stal je 7000 frankov in bode galeriji v poseben nakit.

(Dnevni red XII. seje deželnega zbora kranjskega) v Ljubljani dne 15. novembra 1889. leta ob 10. uri popoldne. 1. Branje zapisnika XI. deželno-zborske seje dne 12. novembra 1889. 2. Naznanila deželno-zborskega predsedstva. 3. Poročilo deželnega odbora o zgradbi stalnega

mostu čez Savo pri Radečah. 4. Poročilo deželnega odbora, s katerim se predlaga načrt zakona o nekaterih preuredbah mitniških določil mesta Kamnika. 5. Poročilo finančnega odseka glede uravnave učiteljskih plač po javnih ljudskih šolah in o dotičnih prošnjah učiteljstva: Novomeškega, Krškega, Črnomaljskega, Litijskega, Postojnskega, okolice Ljubljanske, Kranjskega in Kamniškega okraja: za veze slov. učiteljskih društev, učiteljev stolnega mesta Ljubljana. 6. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji podobčine Kanjidel za podporo za napravo vožne poti. 7. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji podobčine Čemšenik za podporo za popravo ceste mej Trojanami in Čemšenikom. 8. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji učitelja Iv. Debeljaka za popolno pokojnino. 9. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji Helene Čuk, učiteljeve vdove za podporo za vzgojitev otrok. 10. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji kongregacije Lazaristov za dovolitev doneska za opravljanje duhovnega pastirstva v bolnici v Ljubljani. 11. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji Elizabetne bolnice za otroke za podporo. 12. Ustno poročilo odseka za letno poročilo o letnem poročilu, in sicer: a) o § 7. B. marg. štev. 22, 25, 26, 30, 32 do 41; in D. marg. št. 56, 57, 58; b) o § 8. A. marg. št. 1, 2, 4 do 23; in C. marg. štev. 30, 31, 33, 36, 37, 39, 40 do 47; c) o § 8. B. Obrtni pouk; d) o § 10. Osozne stvari marg. št. 1, 3, 5, 6, in 7; e) o § 11. Splošne reči. 13. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji občine Št. Ožbald za razdelitev te občine in ustanovljenje dveh novih občin. 14. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji dr. Prischla naj se priporoča njegova knjiga „Der Fridensrichter“ razpravljajoča uradovanje posredovalstev za poskušnje poravnave mej prepirnimi strankami. 15. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji občin Sv. Jošt, Horjul in Trata, da bi se občinski pot, ki se začneja pri okrajni cesti v Vrzdencu ter drži čez ozemlje navedenih občin, uvrstil mej okrajne ceste. 16. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji podobčine Grahovo z Martinjakom, Ulaka in Zirovnico, da se iz glavne občine Cerknica izloči ter novo občino Grahovo ustanovi. 17. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji podobčine Bločice in Lipsenj, da se izločita iz glavne občine Staritrge ter spojita z nameravano glavno občino Grahovo. 18. Ustno poročilo upravnega odseka o uravnavi zdravstvene službe v občinah. 19. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji županstva v Novem mestu za ustanovitev deželne bolnice. 20. Poročilo upravnega odseka o prošnji podobčine Vrhpolje, da bi se ocepila od Vipavske občine in ustanovila samostojna občina Vrhpolje.

(Deželni zbor štajerski) Finančni odsek pridružil se je deželnega odbora predlogu, da se vladi za dozidanje vseučilišča ponudi 800 tisoč goldinarjev na posodo.

(Vrhovni dvorni urad) odredil je, da je dvornim zalagateljem odslej naslednji naslov: „Dvorni zalagatelj cesarja avstrijskega in kralja ogerskega“.

(Tukajšnji topničarski častniki) praznovali so včeraj štiridesetletnico svojega poveljnika ter tem povodom napravili podoknico njegovej gospej soprogi.

(Na vseučilišču v Gradcu) je upisanih 1288 slušateljev in sicer 120 bogoslovcev, 453 juristov, 556 medicincev, 84 slušateljev filozofije in 75 farmacevtov.

(Pod kuratelo) zaradi blaznosti je postavljen umirovljeni deželnega sodišča svetnik posestnik fideikomisa Codellijevega, Karol baron Codelli. Baron Karol Codelli, sedanjí majoratski načelnik tega najbogatejšega fideikomisa, je star 84 let in bil do pred dvema letoma na duhu in telesu zdrav in čil. Pred dvema letoma pa je prestal teško bolezen in od tega časa začel je postajati otročji. Kuratorjem mu je postavljen baron Beno Taufferer, brat udove barona Codellija jedinega sina.

(Ljubljanska tabačna tovarna) ima sedaj nad 2000 delavk. Izdelki njeni so znameniti, posebno na glasu so Ljubljanske viržinke, katerih se je doslej vsako leto naredilo 80.000.000. A to število še ne zadoščuje in tovarna dobila je naročilo, da jej je vsako leto narediti še 4.000.000 viržink.

(Z Dolenjskega) dne 14. novembra: Več kot sto voz z vinsko posodo stoji v Jaski in čaka, da sode zopet umerijo. Umerjenje s c. kr.

avstrijskim pečatom ne velja, zahteva se kraljevski ogerski pečat. Predno pa se to delo izvrši, čakali bodo tovarniki več dnuj... Madjarska drznost nas zopet spominja: „Kje smo?“

(Iz Št. Vida nad Ljubljano.) Preteklo nedeljo, dne 11. novembra nastal je okoli najstarejših ure po noči v Klečah (za Savo) ogenj. Slučajno zapazil ga je načelnik gasilnega društva Šentvidskega sam, ter nemudoma dal sklicati ognjegasce. V 3/4 ure bilo je skoro polnoštevilno gasilno društvo s tremi brizgalnicami in dvema sodoma vode na mestu požara. Po trdem naporu uničilo je v najkrajšem času znaten ogenj, koji bi bil lahko prouzročil ogromno škodo, kajti prav blizu gorečega kozolca so hiše in druga gospodarska poslopja s slamo krita. — Jako neprijetno je vrle gasilce dirnilo brezbrizno vedenje Klečanov, ki jim niti pomagati niso hoteli. — Čestitati pa je vrlemu gasilnemu društvu Šentviškemu, ki je takrat prvi pot v „ognji“ svojo nalogo tako častno rešilo — a čestitati mu je tudi, da ima tako vrlega požrtvovalnega načelnika. Slava jim!

(Za lovce.) Pri Dolenjem Vakufu ujel se je v oktobru močen medved v železje. Kmet, ki je bil past nastavil, si ni upal napasti besno zver s sekuro; šel je torej domov in si izposodil puško. A ko dojde drugo jutro na lice mesta, ni našel več celega medveda. Drug močen medved ga je bil prehitel. Dobivši ujetega tovariša, ga je zadavil in do sprednjega dela požrl.

(V Mojstra ni) bilo je te dni več Ljubljanskih lovecev. Prvi dan ustrelili so sedem divjih koz, naslednje dni pa je gosta megla onemogočila ves lov.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 13. novembra. Avstro-ogerski poslanik Thömmel danes semkaj došel.

Beligrad 13. novembra. Po poročilih v časnikih došel je prvi oddelek Črnogorcev včeraj v Prokuplje. V Kuršumlji priredila se bode zanje bolnica.

Berolin 13. novembra. „Kreuzzeitung“ navaja glasove iz ruskih časnikov, pisočih sovražno proti Nemčiji in izvaja iz tega, da hočejo panslavisti s tem carju izbrisati Berolinske utise.

Berolin 13. novembra. Kakor „Börsenzeitung“ piše, ponesrečili so se vsi poskusi za izdelovanje brezdimnega smodnika. V Spandau-u so izdelovanje že ustavili.

Inomost 14. novembra. Nemški cesar in cesarica semkaj došla. Avstrijski cesar v polkovniški uniformi tirolskega lovskega polka Fran Josip pričakoval na peronu prihod vlaka. Cesar Viljem v husarski uniformi stal v kupeji pri oknu. Avstrijski cesar skočil v kupé. Pozdrav cesarjev bil najsrčneji. Avstrijski cesar in nemški cesar poljubila in objela sta se. Avstrijski cesar poljubil cesarici roko, na kar so velečastva v živahnem pogovoru stopila v kupé nazaj. Cesarica se je odstranila, oba cesarja pa sta sama ostala v živem pogovoru. Prihod dvornega vlaka je gostonagnečeno občinstvo z živahnimi klici pozdravljalo.

Razne vesti.

* (Ruske finance) so jako ugodne, boljše nego katere koli države in to posebno jezi njene neprijatelje. L. 1888. bili so dohodki proračunjeni na 854, a bilo jih je 898 milijonov, troški bili so proračunjeni na 853, a bilo jih je 840 milijonov, torej vsega preostanka 58 milijonov rubljev, ali skoro 80 milijonov goldinarjev. Pri vsem tem pa je Rusija imela izrednih troškov 37 mil. rubljev za železnice. Da so ruske finance jako ugodne, kaže nam primera. Od zahodnih držav je Francoska stalno najbogatejša ima najpovoljniji budget, vendar pa budget ruski ni tolik, kakor francoski, akoravno ima Rusija 100 milijonov duš. Francoska pa samo 38. Rusko vojno ministerstvo potrebuje 212 milijonov rubljev, pomorsko pa 41 mil. — Vsega zemljiščnega davka je v ogromni ruski državi le 52 milijonov. Glavni dohodki so užitnina in carina. Rubelj, ki je bil 1878. l. pal na 2.54. 1887. l. celo na 2 franka, je danes za 25% boljši, nego pred 18 meseci.

* (Pomiloščenje.) Anton Rabis, 72 letni izdelovatelj užigalnih tvarin (pirotehnik), ki je velikonočni ponedeljek lanskega leta umoril svojega utenca Luigija de Ghetaldija in bil vsled tega pred porotnim sodiščem v Zadru obsojen na smrt na vešalih, je zdaj pomiloščen. Najvišje sodišče prisodilo pak je pomiloščencu 18 letno težko ječo, poostreno s postom in tamnim zaporom vsako leto v dan storjenega zločina.

Poslano.

Onega „brata Sokola“, ki mi je poslal anonimno nalepko, prosim, naj mi naznani svoje ime, ker sicer ne morem predložiti odboru v posvetovanje njegovega nasveta.

V Ljubljani, dne 14. novembra 1889.
Ivan Hribar.

„LJUBLJANSKI ZVON“
ST. JI
za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Tuji:

5. novembra.

Pri **Stonu**: Schöller, Fashold, Hansel z Dunaja. — Ortner iz Monakovega. — Likoser iz Trsta. — Rautnig iz Gradca. — Kumer iz Postojne. — Kamnik iz Lvova. — Hart iz Kranjske gore.

Pri **Maltéi**: Sauer, Heller, Hauser, Spielman z Dunaja. — Hofbauer, Mally iz Tržiča. — Razinger iz Kočevja. Schiman z Dunaja.

Pri **Južnem kolodvoru**: Passi iz Trbovelj. — Kopanek iz Beljaka.

Pri **Bavarskem dvoru**: Krainz iz Gornjegrada.

Tržne cene v Ljubljani

dne 13. novembra t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	6 66	Surovo maslo,	85
Ječmen,	4 39	Jajce, jedno :	3
Oves,	3 09	Mleko, liter	8
Ajda,	5 20	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	4 55	Telečje	54
Koruza,	4 87	Svinjsko	52
Krompir,	2 83	Kostrunovo	32
Leča,	10	Pišanec	35
Grah,	11	Golob	15
Fizol,	9	Seno, 100 kilo	2 23
Maslo, kgr.	96	Slama,	2 82
Mast,	70	Drva trda, 4 metr.	6 80
Špeh frišen	52	„ mehka, 4	4 80

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
13. nov.	7. zjutraj	748.8 mm.	-4.4°C	sl. svz.	megla	
	2. popol.	748.2 mm.	0.6°C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	748.1 mm.	-1.6°C	sl. svz.	jas.	

Srednja temperatura -1.8°, za 5.9° pod normalom.

Dunajska borza

dné 14. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	85.45	85.35
Srebrna renta	85.75	85.65
Zlata renta	109.20	108.70
5% marcna renta	100.60	100.45
Akcije narodne banke	924.-	924.-
Kreditne akcije	311.50	309.25
London	119.15	119.10
Srebro	—	—
Napol.	9.48 1/2	9.48 1/2
C. kr. cekini	5.67	5.67
Nemške marke	58.45	58.45
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	132 gl. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	178
Ogerska zlata renta 4%	101	30
Ogerska papirna renta 5%	37	10
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	124
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	50
Kreditne srečke	100 gl.	185
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. ba ke	120	146
Tramway-društ. velj 170 gl. a. v.	223	75

Vodstvo „Narodne Tiskarne“ v Ljubljani naznanja prežžno vest o smrti svojega delujočega sotrudnika, gospoda

Josipa Sterbenca

črkostavca

katerega je po kratki, premučni boleznii, previdenega s sv. zakramenti za umirajoče, v 19. letu njegove dōbe, danes zvečer ob polu 7. uri poklical Vsemogočni v boljše življenje.

Pogreb prerano umrlega bo de v petek dne 15. novembra ob 4. uri popoldne iz hiše št. 12 Streliške ulice.

Dragi ranjki bodi priporočen v blag spomin!

V Ljubljani, dne 13. novembra 1889.

Zahvala.

Najsrečnejšo in najiskrenejšo zahvalo izrekam vsem viškokocenjem prijateljem, ki so ob smrti moje drage soproge

Frančiške Jugovic

skazali na presrečni način sočutje svoje, posebno pa rodoljubnim pevcem za tužnomo doneče nagrobno petje, velespoštovanim c. kr. uradnikom in čislanim darovalcem vencev.

Bog naj Vam povrne stoterokrat ob tako tužni priliki!

Krško, dne 13. novembra 1889.

Hvaležni

Anton Jugovic,
soprog.

(953)

IVAN JAX
v Ljubljani.

Velika zaloga
šivalnih strojev
za rodovine in obrtnike.

Cenike pošiljam zastonj in franko.

(942-1)

VIZITNICE
priporoča
NARODNA TISKARNA
v Ljubljani.

Stekleniške kapice

lepo narejene pošlje takoj jedina slovanska tovarna **A. Mašek-a v Klatovu.** (945-2)

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po nižani cení.

- 1. zvezek:** Deseti brat. Roman.
- 2. zvezek:** I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz njegovega življenja.
- 3. zvezek:** I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrban Smukova ženitev. Humoristična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlōvska sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
- 4. zvezek:** I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojinje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klošterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
- 5. zvezek:** I. Hči mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški vālpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.
- 6. zvezek:** I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankovei. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.
- 7. zvezek:** I. Lepa Vida. Roman. — II. Ivan Erazem Tatenbah. Izviren historičen roman iz sedemnajstega veka slovenske zgodovine.
- 8. zvezek:** I. Cvet in sad. Izviren roman. — II. Bela ruta, bel denar. Povest.

Zvezek po 60 kr., eleg. vezan po 1 gl. Pri vnanjih naročilih velja poštnina za posamični nevezani zvezek 5 kr., za vezani 10 kr.

Dija ki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naročé skupno najmanj deset izvodov.

Prodajajo se v

(37-35)

„NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani,

Gospodske ulice 12.

Gospodske ulice 12.

Priznано najizvrstnejši parfumi za žepne robce i. t. d. so:
Lohse-ov Extraits quadruples.

Lohse-ove šmarnice
Lohse-ov Heliotrope blanc
Lohse-ova zlata lilija.

Novo!! Lohse-ov Peau d'Espagne. Novo!!

Gustav Lohse, 46 Jäger-Strasse, Berlin,
dvorni parfumeur.

(719-14)

■ Dobivajo se v vseh prodajalnicah parfuma in galanterijskega blaga. ■

ILUSTROVAN
NARODNI KOLEDAR

za leto 1890.

Uredil, izdal in založil **Dragotin Hribar.**

Dobiva se v „Narodni Tiskarni“ in v bukvarnah **J. Gontintjevi** in **M. Gerber-jevi** v Ljubljani. Naroča se pa lahko v vseh bukvarnah.

== Cena 45 kr., po pošti 50 kr. ==

Vsebina: Popolen kalendarj, koledar, kateremu so pridejana tudi slovanska imena, in cerkveni koledar. Nadalje: Genealogija cesarske hiše. Sedanji vladarji evropski. Vojvodina Kranjsko: Vsi deželni zastopi, deželni odborniki, deželni poslanci, mestni odborniki, načelniki uradov, c. kr. notarji, advokati itd. Splošne določbe c. kr. pošte. Brzjavni cenik. Lestvica za pristojbine kolekov. Sejmi na Kranjskem. — Zabavni del: Naši zaslužni možje. Božja pota Slovencev. V noči Rusalk. Ogled po svetu: Dogodki v Srbiji. Razstava v Parizu. Boulanger. Orijentalna železnica itd. Smešnice. — Naznanila.

NOVA
PESMARICA.

Zbirka najbolj znanih slovenskih, hrvatskih, srbskih, bolgarskih, čeških, poljskih in ruskih pesnij.

Sestavil

Ivan Zeleznikar.

Založil

Dragotin Hribar.

Cena: Mehko vezani 80 kr., s pošto 10 kr. več. Elegantno vezani 1 gl. 20 kr., s pošto 1 gl. 30 kr.

Dobiva se v „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani. — Naroča se pa lahko tudi v vsaki bukvarni.